

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 21.486 van 16 januari 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 22 november 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 november 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 10 december 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 januari 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. VANTIEGHEM, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. VERBEKE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de feitelijke gegevens van de zaak.

1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 7 augustus 2008, verklaart er zich op 8 augustus 2008 vluchteling.
2. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verwerpt verzoekers asielaanvraag bij beslissing van 4 november 2008, verstuurd op 7 november 2008.
3. De feiten aan de basis van verzoekers asielaanvraag werden door de bestreden beslissing als volgt weergegeven:

“Volgens uw verklaringen bent u van Tibetaanse origine en bezit u de Chinese nationaliteit. U bent geboren in Sigasi. Op zes- of zevenjarige leeftijd hebt u samen met uw ouders Tibet verlaten om zich in Nepal te vestigen, meer bepaald in de regio Solu Khumbu. Toen u elf of twaalf jaar oud was, zijn beide ouders overleden. Na de dood van uw ouders hebt u gedurende drie jaar in Serlo klooster, een klein klooster in uw buurt, gewoond. Daarna bent u beginnen

werken, eerst in een tapijtenfabriek, vervolgens in de toeristische sector in uw streek, en nog later verkocht u goederen die u in Kathmandu ging inkopen. Zes jaar vóór uw vertrek uit Nepal ging u permanent in Kathmandu wonen. Tijdens uw jarenlange verblijf hebt u zich nooit laten registreren in Nepal en bijgevolg hebt u er nooit over verblijfsdocumenten beschikt. Twee jaar vóór uw vertrek uit Nepal hebt u éénmaal een poging ondernomen om u in te schrijven, doch de agenten op het bureau van de "Chief District Officer" vroegen u een grote som geld. Bijgevolg hebt u afgezien van uw poging. Op 15 maart 2008 nam u deel aan een betoging in Kathmandu voor een "Free Tibet". De politie kwam met geweld tussenbeide. Zij arresteerde ongeveer 250 betogers, waaronder u. Toen zij u in een busje wilde doen plaatsnemen, slaagde u erin te ontsnappen. U dook onder bij een vriend in de wijk Soyambhu (Kathmandu). U bleef gedurende vijftien à twintig dagen bij hem. U hoorde, via vrienden van de vriend bij wie u verbleef, dat de politie nog steeds naar u op zoek was. Daarom begaf u zich naar Pokhara, waar u vijftien à zestien dagen in een Guesthouse verbleef. U hebt ook nog enkele dagen in de keuken van een klein hotel gewerkt. In Pokhara kwam u in contact met mensen die u aan een smokkelaar konden helpen. Vervolgens reisde u naar India. U verliet Nepal omdat u vreesde door de politie gevonden, en uiteindelijk, gedood te worden. Op 8 juni 2008 nam u het vliegtuig van Delhi naar Rusland. Van Rusland reisde u per trein, bus en sommige gedeeltes te voet tot Praag (Tsjechische Republiek). Vervolgens nam u de bus tot in Brussel. U kwam op 7 augustus 2008 in België aan en diende hier op 8 augustus 2008 een asielaanvraag in. U bent niet in het bezit van enig identiteitsdocument of ander document ter staving van uw asielaanvraag."

Het aldus weergegeven feitenrelaas wordt door de verzoekende partij niet betwist.

4. De bestreden beslissing stelt vast dat verzoeker er niet in geslaagd is zijn vrees voor vervolging in de zin van het vluchtelingenverdrag of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de subsidiaire bescherming aannemelijk te maken en baseert zich daarvoor op volgende gronden:
- verzoeker legde geen enkel document ter staving van zijn identiteit, afkomst en asielrelaas voor;
  - er kan geen geloof worden gehecht aan verzoekers beweerde Tibetaanse origine en Chinese nationaliteit;
  - er kan niet het minste geloof worden gehecht aan verzoekers beweerde reisroute;
  - verzoekers opeenvolgende verklaringen omtrent de gebeurtenissen die aanleiding hebben gegeven tot zijn vlucht uit Nepal zijn geenszins coherent noch concreet waardoor de geloofwaardigheid ervan teniet wordt gedaan.

1. Over de gegrondheid van de zaak.

- 2.1.1. In een eerste middel poogt verzoeker een verklaring te geven voor de zogenaamde tegenstrijdigheden en onvolledigheden die het Commissariaat-generaal meent te vinden in het verhaal van verzoeker.

Zijn onvoldoende kennis van de Tibetaanse taal verklaart verzoeker door het feit dat hij op 6-jarige leeftijd Tibet verlaten heeft en naar een Nepalese school ging. Op 11-jarige leeftijd zijn verzoeker zijn ouders overleden en werd hij opgenomen in een Nepalees klooster. Zowel op de Nepalese school als in het Nepalese klooster wordt er hoofdzakelijk Nepalees gesproken. Bovendien is verzoeker zich op 14-jarige leeftijd gaan vestigen in Junbesi, waar er in tegenstelling tot Solo Khumbu bijna geen Tibetanen wonen. Verzoeker had dus geen contact meer met de Tibetaanse taal waardoor hij deze voor een stuk verloren heeft.

- 2.1.2. De Raad stelt vast dat verzoeker geen begin van bewijs neerlegt omtrent zijn identiteit of nationaliteit, noch van zijn Tibetaanse origine en hiervoor geen aannemelijke verklaring heeft. Verzoekers verklaringen als zou hij het Tibetaans niet meer

gesproken hebben omdat hij reeds op jonge leeftijd noodgedwongen moest overschakelen op de Nepalese taal doet geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoeker volgens zijn verklaringen is opgegroeid in het Tibetaans en deze taal gedurende minstens elf jaar tot aan het overlijden van zijn ouders, gesproken zou hebben. Bijgevolg kan in redelijkheid verwacht worden dat verzoeker nog over een basiskennis van deze taal beschikt zeker nu hij deze opgaf als zijnde zijn moedertaal (CGVS, p. 2). Het is zeer bevreemdend dat hij enerzijds verklaarde dat er in de regio waar hij woonde, meerbepaald Solu Khumbu en omstreken, veel Tibetaanse vluchtelingen leefden (CGVS p.4) en anderzijds stelde geen actieve kennis meer te hebben van de Tibetaanse taal. Het is eveneens bevreemdend dat verzoeker deelnam aan betogingen voor een 'Free Tibet', maar de Tibetaanse taal niet meer zou beheersen. Verzoeker weerlegt in voorliggend verzoekschrift ook niet dat hij niet kon aangeven om welke reden zijn familie destijds uit China weggevlucht is (CGVS p.3), hetgeen weinig geloofwaardig is indien hij werkelijk als Tibetaanse vluchteling in Nepal zou hebben gewoond en in die hoedanigheid deelnam aan een betoging voor een 'Free Tibet'.

- 2.1.3. Met betrekking tot het motief in verband met de registratie in Nepal stelt verzoeker dat hij op zijn 12 jaar aangewezen was op zichzelf en op het klooster. Hij heeft daarna gewerkt in fabrieken en in de horeca. In Nepal is het zo dat er niemand vraagt naar de nationaliteit, waardoor verzoeker dit dus niet nodig had. Voor de dienstbetrekkingen waar hij als ongeschoolde jongeman in aanmerking kwam, was een registratie helemaal niet nodig. Deze registratie is pas nodig indien verzoeker een zelfstandige activiteit heeft of een stuk land zou willen kopen. Hij had en heeft deze ambitie nooit gehad. Het Commissariaat-generaal maakt zelf beweringen vanuit zijn eigen Westerse visie. Dergelijke redenering kan de toets met de 'historische kritiek' nooit doorstaan.
- 2.1.4. De Raad stelt vast dat verzoeker het weliswaar niet eens is met de vaststellingen betreffende het niet hebben van een legaal verblijfsstatuut in Nepal, maar er niet in slaagt om deze vaststellingen te weerleggen met concrete én objectieve argumenten noch slaagt hij erin aan te tonen dat de door het Commissariaat-generaal gehanteerde informatie onjuist zou zijn. Uit deze informatie blijkt immers dat het voor Tibetanen tot 1990 mogelijk was om een legaal statuut te verkrijgen in Nepal. Meer in het bijzonder ging het om een "Refugee Identity Card", die hen een minimale legale status verschafte. Het is dan ook niet aannemelijk dat verzoeker die na het overlijden van zijn ouders nog jaren binnen de Tibetaanse vluchtelingengemeenschap in Solu Khumbu geleefd zou hebben niet op de hoogte zou geweest zijn van het belang van de vluchtelingenregistratie. Verzoeker zijn verklaring dat hij éénmaal een poging heeft ondernomen om hem te laten registreren, doet hieraan geen afbreuk. Verzoeker zou zich hiertoe een tweetal jaar geleden naar het bureau van de "Chief District Officer" begeven hebben, maar omdat men er hem een grote som geld vroeg, zou hij hebben afgezien van zijn registratie (CGVS, p. 6). Deze informatie is geenszins in overeenstemming met de informatie waarnaar het Commissariaat-generaal verwees. Op basis van deze vaststellingen kon de Commissaris-generaal terecht besluiten dat verzoekers voorgehouden Tibetaanse origine niet geloofwaardig is.
- 2.1.5. Met betrekking tot zijn reisroute werpt verzoeker op dat zijn 'broker' alles voor hem geregeld heeft en hij met hem meegereisd is. Het enige dat verzoeker weet is dat hij in Rusland terechtgekomen is, maar waar precies weet hij niet. Dit is normaal aangezien het Russische alfabet anders is dan het Latijnse of Tibetaanse alfabet zodat hij in de delen alwaar het Cyrillisch alfabet gebruikt wordt niets kan lezen, gezien hij de letter ervan niet kent. Zonder kennis van het Cyrillisch kan verzoeker niks lezen zodat hij ook niet kan weten waar hij was. Hij bevestigt in Rusland delen met de bus en niet met de trein afgelegd te hebben. Indien hij met de trein zou reizen dient hij over een

reisdocument te beschikken, zoniet kan er in Rusland geen treinticket gekocht worden. Hij is de grens met Rusland en de E.U. te voet overgestoken aangezien er aldaar weinig of geen bewaking is. Het verwijt dat hij geen bagageticket of treinticket kan voorleggen houdt dan ook geen steek. Hij reisde zonder bagage en hij heeft er enkele maanden over gedaan om België te bereiken zodat hij geen tickets kon bijhouden.

- 2.1.6. De Raad stelt vast dat verzoeker er niet in slaagt om de vastgestelde ongeloofwaardigheid betreffende zijn reisroute te herstellen. Uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij de vlucht van Delhi naar Rusland genomen heeft, maar bleek hij niet te weten van welke documenten hij daarbij gebruik zou gemaakt hebben (CGVS p.11-12). Gevraagd naar eventuele identiteitscontroles op de luchthaven in Delhi zei verzoeker dat de smokkelaar hem een A4-blad had gegeven waar er een stempel op gezet werd, waarna hij verder mocht gaan. Hij kon geen verdere gegevens verschaffen over dit document (CGVS, p.12). Uit informatie toegevoegd aan het administratieve dossier blijkt nochtans dat er in de betreffende luchthaven op verschillende plaatsen individuele paspoortcontroles zijn van alle reizigers en dat er veelvuldige identiteitscontroles plaatsvinden waarbij de mogelijkheid bestaat meermaals grondig te worden ondervraagd omtrent reisdocumenten en identiteit, dit telkens individueel. Het is dan ook weinig aannemelijk dat verzoeker niet meer concrete gegevens kon aanreiken over de door hem gebruikte documenten. Verzoeker zijn argumenten betreffende het gebrek aan kennis van het Cyrillische alfabet kunnen evenmin overtuigen. Het blijft dan ook zeer weinig waarschijnlijk dat verzoeker niet kon zeggen waar in Rusland hij geland is, welke plaatsen hij onderweg van Rusland naar de Tsjechische Republiek gepasseerd is en daarbij niets gemerkt heeft van eventuele grenscontroles (CGVS p.12-13). Ook met betrekking tot dit gedeelte van de reisweg bleek hij niet op de hoogte te zijn van de gebruikte reisdocumenten. Het is niet geloofwaardig dat verzoeker helemaal niet oplette tijdens zijn reis naar België. Van een persoon die uit ernstige vrees zijn land verlaat en op illegale wijze op weg is naar Europa, kan redelijkerwijs worden verwacht dat hij alert is omdat hij op elk moment riskeert te worden tegengehouden door de strikte controles. De bestreden beslissing merkt terecht op dat verzoeker geen enkel reisbescheiden kan voorleggen, zoals een paspoort, busticket, boarding pass, en aldus op vrijwillige wijze iedere controle van zijn reisweg onmogelijk maakt. Dergelijke houding houdt een negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van zijn relaas in. Verzoeker verklaarde immers dat hij van Delhi naar Rusland reisde met het vliegtuig en van Rusland soms met de bus, soms met de trein, soms te voet gedurende een paar uur (CGVS p.11).
- 2.1.7. Met betrekking tot de betoging op 15 maart 2008 is verzoeker van oordeel dat de vragen van het Commissariaat-generaal opnieuw gesteld werden vanuit een Westerse visie. Aan data, getallen wordt veel belang gehecht. Allicht zou voor een doorsnee Europeaan, met een gemiddelde opleiding en voor wie data, plaatsen en personen belangrijk zijn, op dergelijke vragen gemakkelijk kunnen antwoorden. Verzoeker is opgegroeid in een andere cultuur waar dit niet het geval is. Bovendien is hij amper geletterd en ongeletterden hechten weinig of geen belang aan getallen en data.
- 2.1.8. De Raad stelt vast dat verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde op 10 maart 2008 te hebben deelgenomen aan een betoging voor een "FreeTibet" in Kathmandu en daarbij geslagen te zijn geweest door de politie. Op 12 maart 2008 nam hij opnieuw deel aan een dergelijke betoging. Opnieuw werd hij geslagen door de politie. Toen zij hem probeerden te arresteren, kon hij ontkomen (DVZ, vragenlijst gericht aan het CGVS, vraag 5). Tijdens zijn interview op het Commissariaat-generaal daarentegen sprak verzoeker slechts over één enkele betoging, met name op 15

maart 2008 (CGVS, p.7). Hij bevestigde tot tweemaal toe dat de betoging op 15 maart 2008 de eerste was waaraan hij deelnam (CGVS, p.14). Na confrontatie met zijn initiële verklaringen in zijn vragenlijst, beweerde verzoeker dat deze demonstratie drie tot vier dagen na elkaar aanhield, maar hield hij vol dat deze wel degelijk op 15 maart 2008 van start ging (CGVS, p.14).

Van een kandidaat-vluchteling mag verwacht worden dat hij een juist, precies en waarheidsgetrouw vluchtverhaal weergeeft, zeker wanneer dit betrekking heeft op gebeurtenissen die aanleiding zouden gegeven hebben tot zijn vlucht uit Nepal. Het betreft hier immers belangrijke gebeurtenissen die in het geheugen van de asielzoeker gegrift zijn. Van een asielzoeker mag verwacht worden dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan worden nagegaan of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

De Raad stelt vast dat verzoeker er niet in slaagt een aannemelijke verklaring te geven voor de door de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden. De aangehaalde incoherenties vinden immers hun grondslag in het administratieve dossier en hebben geen betrekking op details maar op een gebeurtenis die de concrete aanleiding tot zijn vlucht was en er hem hierover verscheidene precieze vragen gesteld werden.

2.1.9. In een tweede middel voert verzoeker een schending van artikel 48/3, §2 van de Vreemdelingenwet aan.

Verzoeker is van oordeel wel degelijk in aanmerking te komen voor het verkrijgen van de vluchtelingenstatus. Zijn afkomst uit Nepal staat vast. Tevens kan er niet getwijfeld worden aan het feit dat er betogingen plaatsvonden voor een 'Free Tibet'. Of die betoging nu plaats had op 12 of 15 maart 2008 speelt geen cruciale rol. Zijn verhaal is coherent en vormt hierdoor minstens een begin van bewijs. Bovendien dient het Commissariaat-generaal tevens argumenten à charge te zoeken voor verzoeker zijn verhaal. Verzoeker stelt vast dat het Commissariaat-generaal enkel en alleen argumenten à decharge verzamelde en geen enkele moeite doet om argumenten te vinden die zijn verhaal kunnen bevestigen.

Verzoeker meent dat een effectieve bescherming van de politie niet kan verwacht worden gezien hij door hen gezocht wordt. Een vluchtalternatief in eigen land is ondenkbaar aangezien de Nepalese politie centraal gestructureerd is, zodat hij overal in Nepal kan worden opgepakt. Geen bescherming kunnen krijgen van de nationale autoriteiten is volgens het UNHCR wel degelijk voldoende om te voldoen aan artikel 1 A van de Conventie en om aldus de status van vluchteling te verkrijgen.

10. Verzoeker heeft steeds voorgehouden dat hij illegaal was in Nepal en er niet over identiteitsdocumenten beschikte. Het is dus niet aannemelijk dat de politie op zoek zou zijn naar een persoon van wie ieder identiteitsgegeven ontbreekt. Voorts blijkt duidelijk uit hetgeen vooraf gaat dat verzoeker zijn Tibetaanse origine niet aannemelijk maakt. Deze vaststelling in samenhang met de tegenstrijdige verklaringen die verzoeker aflegde over de betoging(en) maakt dat er niet langer geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen volgens dewelke hij zou hebben deelgenomen aan pro-Tibetaanse betogingen en dienvolgens evenmin aan het feit dat hij om die reden gezocht zou zijn door de politie.

11. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

2.2.1. In een derde middel voert verzoeker een schending aan van artikel 48/4 en 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker is een Tibetaan in Nepal. Hij is in aanraking gekomen met de wethandhavingdiensten naar aanleiding van uit de hand gelopen betogingen voor een 'Free Tibet'. Het is meer dan aannemelijk dat hij geïnterviewd wordt door de Nepalese wethandhavingdiensten en indien hij met hen in aanraking zou komen, zal hij zeker in de gevangenis terecht komen. Het is algemeen geweten dat de behandeling in de gevangenis in Nepal vernederend zijn. Verzoeker heeft geen familie meer die hem van buiten uit de gevangenis kan helpen en hij is gedoemd om letterlijk weg te rotten in de gevangenis. Dit houdt een ernstige schade in zoals bepaald in paragraaf 2 van artikel 48/4 en kan ernstige lichamelijke en psychische letsels teweegbrengen. Enkel en alleen het gevaar dat daarvoor bestaat is volgens verzoeker voldoende om in aanmerking te komen voor de subsidiaire bescherming.

2.2.2. Verzoeker heeft zijn asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor hij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. Hoger werd reeds vastgesteld dat verzoekers voorgehouden Tibetaanse origine niet geloofwaardig is. De situatie in Nepal niet van die aard dat er sprake kan zijn van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 16 januari 2009 door:

mevr. A. VAN ISACKER, wvd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN.

A. VAN ISACKER.